

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มหาวิทยาลัยราชภัฏธรีมัย มีปรัชญาคือ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีภารกิจหลัก คือ ผลิตบัณฑิต ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ท่านบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ผลิตครุและส่งเสริมวิทยฐานะครุ ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนว พระราชดำริ (คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย. 2552 : 3)

เมื่อปี พ.ศ. 2515 มหาวิทยาลัยได้เปิดสอนในหมวดวิชาศิลปะและหัตถศึกษา กลุ่มวิชา พื้นฐาน ต่อมาปี พ.ศ. 2520 ได้พัฒนาเป็นภาควิชาหัตถศึกษาและอุตสาหกรรมศิลป์ สังกัดคณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เปิดสอน ปกศ.สูง (อนุปริญญา) สาขาวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ จากนั้นเมื่อ ปี พ.ศ. 2523 เปิดหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี สาขาวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ ปี พ.ศ. 2525 เปิดหลักสูตร ปริญญาตรี 2 ปีหลัง (ค.บ.) สาขาวิชาอุตสาหกรรมศิลป์และสาขาวิชาไฟฟ้า-อิเล็กทรอนิกส์ จากนั้นได้ พัฒนาหลักสูตรอนุปริญญา สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2530 และ พัฒนาต่อเป็นหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) ปริญญาตรี 4 ปี สาขาวิชาออกแบบ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เปิดสอนในปี พ.ศ. 2532 (เป็นหลักสูตรที่เปิดแห่งแรกในประเทศไทย) จากนั้นในปี พ.ศ. 2539 ได้เปิดสอนระดับปริญญาตรี 2 ปีหลัง สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม แขนงเทคโนโลยีก่อสร้างและสถาปัตยกรรม ถึงปี พ.ศ. 2543 ได้เปิดสอนเพิ่มอีกหนึ่งสาขาวิชา คือ สาขาวิชาเทคโนโลยีเซรามิกส์ ปริญญาตรี 4 ปีและต่อมาได้เปิดเพิ่มอีกหนึ่งสาขาวิชา คือ สาขาวิชา เทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรม (ปริญญา 2 ปี) เพื่อเป็นการตอบสนองต่อการขยายตัวของ ภาคอุตสาหกรรมและสนองต่อนโยบายของรัฐ โดยเฉพาะในการส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดกลางและ ขนาดย่อม และจากพัฒนาการดังกล่าวจะเห็นถึงการขยายตัวของสาขาวิชาต่างๆ ในภาควิชา อุตสาหกรรมศิลป์ จึงมาเป็นกลุ่มสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ซึ่งล้วนเป็นไปเพื่อตอบสนองต่อ ความต้องการด้านกำลังคน ทั้งในระดับท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศและตอบสนองต่อความต้องการ การศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นด้วยและการส่งเสริมของภาครัฐที่จะพัฒนาเศรษฐกิจจากระดับ ชุมชนไปสู่ระดับประเทศและนานาชาติ โดยเน้นที่อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม อีกทั้งการ พัฒนาเทคโนโลยีในด้านต่างๆ มหาวิทยาลัยจึงมีความจำเป็นที่จะเปิดทำการเรียนการสอนในสาขาวิชา เทคโนโลยีอุตสาหกรรมแขนงต่างๆ เพิ่มขึ้นให้สอดคล้องกับนโยบายและความต้องการด้านกำลังคนจึง เห็นควรปรับฐานะจากกลุ่มโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเป็นโครงการจัดตั้งคณะเทคโนโลยี

อุตสาหกรรม เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน พ.ศ.2547 เพื่อที่จะได้เปิดทำการเรียนการสอนทางด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมได้หลากหลายยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศดังกล่าว

คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ได้ดำเนินการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีเป็นเวลาต่อเนื่อง และมีบัณฑิตออกใบปรับใช้ชาติและสังคมเป็นจำนวนมาก บัณฑิตเหล่านี้ มีบางส่วนที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพที่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียนและต่างสาขาออกไป มีบางส่วน ประสบปัญหาอุปสรรคในการทำงานรวมถึงการใช้ชีวิตในสังคม ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน ออกไปจากสังคมในมหาวิทยาลัย จึงทำให้มีประสบความสำเร็จเท่าที่ควร แม้ว่าในที่สุดบัณฑิตทุก คนจะมีงานทำ แต่สัมฤทธิ์ผลของการเรียนการสอนประการหนึ่งก็นิยมวัดจากร้อยละของบัณฑิต ว่างาน หลังจากผ่านระยะเวลาหนึ่งไปแล้ว และสิ่งที่คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมโดยส่วนรวม ประสงค์คือ การยอมรับในคุณภาพของบัณฑิตทางด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ในส่วนของตลาดแรงงานทั้งความกระตือรือร้น ความรับผิดชอบ ความรู้และ ความสามารถในการทำงานของบัณฑิต ตลอดจนบุคลิกภาพทางสังคมของบัณฑิตเองด้วย

คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จึงได้ทำการศึกษาวิจัยติดตามผลการทำงานของบัณฑิตคณะ เทคโนโลยีอุตสาหกรรม ตั้งแต่รุ่นแรกจนถึงรุ่นปัจจุบัน เพื่อสำรวจติดตามผลการทำงานและรับทราบ ปัญหาต่าง ๆ ในการทำงานของบัณฑิต เพื่อนำผลการศึกษาวิจัยไปแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาการเรียน การสอน ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของ ตลาดแรงงาน

ด้วยเหตุนี้ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จึงได้จัดการสำรวจความพึงพอใจของนายจ้างต่อ บัณฑิตคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ขึ้น เพื่อสำรวจความพึงพอใจของ นายจ้าง ผู้ประกอบการ หรือผู้ใช้บัณฑิตของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เกี่ยวกับการนำทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ที่ได้ศึกษาจากคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ นำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้เพื่อจะได้นำผล ของการศึกษาดังกล่าวนำไปแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาระบบการเรียนการสอน รายงานข้อมูลตามตัว บ่งชี้คุณภาพ ของการประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์ สมศ.ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพของ บัณฑิตคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ให้เหมาะสมสอดคล้องกับความ ต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนายจ้างต่อบัณฑิตหลังจากสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2555 -2556 เป็นเวลา 1 ปี

1.3 ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ผู้ใช้บัณฑิตหรือนายจ้างของบัณฑิตหลังจากสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจาก คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2555 -2556 เป็นเวลา 1 ปี จำนวน 80 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตหรือนายจ้างที่มีต่อบัณฑิต 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาระดับปริญญาตรีจาก คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2555 -2556 เป็นเวลา 1 ปี โดยใช้วิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

1.5 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตหลังจากสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจาก คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2555 -2556 เป็นเวลา 1 ปี โดยปรับปรุงจากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิตต่อการปฏิบัติงานและคุณลักษณะของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชบูรนี แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิต 5 ด้าน

2.1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม

2.2 ด้านความรู้

2.3 ด้านทักษะทางปัญญา

2.4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

2.5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการด้านคุณภาพของบัณฑิต

1.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บความพึงพอใจของนายจ้าง ดำเนินการโดยคัดแยกบันทึกที่มีงานทำและมีที่อยู่ของนายจ้างชัดเจน แล้วส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ถึงนายจ้างของบันทึก

1.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามที่ตอบกลับมาทั้งหมด
2. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับรูปในการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางและความเรียง

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบความพึงพอใจของผู้ใช้บันทึกที่มีต่อการปฏิบัติงานของบันทึกหลังจากสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจาก คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2555 - 2556 เป็นเวลา 1 ปี เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับไปปรับปรุงหลักสูตร และพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาต่าง ๆ ในคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ต่อไป

1.9 นิยามคัพท์เฉพาะ

ความพึงพอใจของผู้ใช้บันทึก หมายถึง สถานภาพทางจิตในส่วนของความรู้สึกพึงพอใจของผู้ใช้บันทึกที่มีต่อการปฏิบัติงานของบันทึกที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ซึ่งความรู้สึกพึงพอใจนี้เป็นความรู้สึกพึงพอใจต่อพฤติกรรมและความสามารถใน 3 ด้าน คือ ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพตามลักษณะงานในสาขาวิชา ความรู้พื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงาน และคุณสมบัติต้านคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพ

ผู้ใช้บันทึก หมายถึง หัวหน้าหน่วยงานหรือนายจ้างหรือบุคคลที่หน้าที่บังคับบัญชา มีอำนาจในการให้คุณให้โทษผู้เป็นบันทึกของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ภาครัฐและเอกชน

ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพตามลักษณะงานในสาขาวิชา หมายถึง ความสามารถนำความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการปฏิบัติงาน เช่น มีความรู้ความสามารถตรงกับสาขาวิชาที่ปฏิบัติงาน มีความรู้ในสาขาของตนเองเพียงพอที่จะปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีการวางแผนและจัดระบบการทำงาน มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์งานอย่างเป็นระบบ มีความตั้งใจและมุ่งมั่นพัฒนางานที่ได้รับมอบหมาย มีความคิดสร้างสรรค์งานใหม่ ๆ ได้ดี มีความสามารถในการประยุกต์ทฤษฎีไปใช้ในการปฏิบัติงาน มีทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาให้เป็นเลิศ ใน

วิชาชีพศึกษาหาความรู้และมีความสามารถในการติดตามความรู้และวิทยาการใหม่ ๆ อยู่เสมอ สามารถประยุกต์ทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงเหตุผล และเชิงสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหาที่แตกต่าง สามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่เพื่อนร่วมงานและบุคคลอื่น มีการตรวจสอบประเมินผลการปฏิบัติงาน ของตนเองเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข มีความสามารถในการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ

ความรู้ความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงาน หมายถึง ความรู้พื้นฐานที่บันฑิตควร มีซึ่งจะมีผลต่อการทำงาน เช่น มีทักษะในการปฏิบัติงานด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบได้ถูกต้องและสมบูรณ์ มีความสามารถและมีทักษะทางภาษาต่างประเทศ มีความสามารถในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี มีความสามารถในการทำงานได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว ทันตามกำหนด มีความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ และมีความรู้ลึกซึ้งในวิชาชีพ เป็นต้น

คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพ หมายถึง การปฏิบัติตนของบันฑิตที่เกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติตามกฎระเบียบของหน่วยงาน มีวินัยและความรับผิดชอบในหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมาย มีกิริยามารยาทและการวางตัวในสังคมได้อย่างเหมาะสม กล้าแสดงออกในการคิด วิจารณ์ ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีเหตุผล มีความซื่อสัตย์ เสียสละ ความยั่งอุดหนุนในการทำงาน